

Töredék

Bendő telik-ürül, s éhen teng a lélek.
Tolul a torkokba méz gyanánt a méreg.
Veretik az elme fekete vaksággal,
meg nem gyógyíttatik jó világossággal.

Schein Gábor

Ó, rinocérosz

58.

1746-ban egy holland hajóskapitány, Douwemout van der Meer Indiából Európába hozott egy újszülött rinocéroszt. Útközben olajjal kenegette a bőrét, és kapitányi jogaival élve, még a hajón megkeresztelte. A rinocérosz a keresztségben Szent Klára nevét kapta. A hajó Leidenben kötött ki, ahonnan van der Meer és Clara a Rajnán folytatta útját. A partmenti városokban sokan voltak kíváncsiak a furcsa lényre. Írtak róla az újságok, ajándéktárgyakban mintázták meg, medálokon, gipszszobrocskákban, akvarellképeken bárki hazavihette Clara portréját. Ó, milyen egzotikus! Ó, milyen toxikus! Ó, milyen szeretetreméltó! Párizsban, aki számított, rinocérosszal festette le magát. Clara meghívást kapott Versailles-ba és Mária Teréziához Bécsbe. Casanova a naplójában leírt egy nemes hölgyet, aki olyan erotikus borzongással közelített egy fekete férfihoz a Saint German-i vásárban, mintha ő is rinocérosz lenne. Clara megihlette a férfi hajdivatot. A rizsporos parókákban szarvacskák jelentek meg, mint Michelangelónál Mózes fején.

59.

A vadon élő rinocérosz hímelek pázás közben állítólag egy órán át újra meg újra ejakulálnak. Ezt a képességét a rinocérosz azokból az időkből örízte meg, amikor az isteneket, akik gyakorta háltak földi asszonyokkal, nem irtotta ki még a túlméretezett értelemvágy, az egyetlen és

láthatatlan isten tébolya. Clara azonban mit sem tudott ezekről az ősidőkről. Szelíd volt, akár egy öleb. Szabadon járkált a szalonban, szerette az édességet és a gyümölcsöket, nem tett kárt a bútorzatban. Ha odatartotta a szája elé, megnyalta holland gondozója, a hajóskapitány arcát.

61.

A rinocérosz nem a szemével tájékozódik. Láthatatlan érzelemsugarakat bocsát ki, amelyek más testekről, érzelmi felületekről visszaverődnek, és ezeket felfogva tudja, hol jár, mire számíthat, mit mutathat meg, mit adhat át magából. A rinocérosz érzékei különösen kifinomultak, ami rengeteg félreértés, bonyodalom forrása lehet.

62.

Hogy miért van egyáltalán valami, miért nem inkább a semmi, jegyezte föl a rinocérosz, nem szolgálhatunk bizonyítékkal. Ehhez túl kurta az élet, a halál pedig túl fürge. El kell állnunk attól az értelmetlenségtől, jegyezte föl, hogy az életigenlést a boldogság teljes megvalósulásához kössük. Nem a boldogság kevés, hanem a belé vetett remény túl heves, és a csalódás elviselésének képessége gyengült meg. Hitre van szükség. Igen, ezekben az apokaliptikus időkben csak a hit mentheti meg a lelkünket a nagyon is érthető, nagyon is indokolt reménytelenség pusztításaitól. A rinocérosz, mikor itt tartott a jegyzetelésben, szívesen megnyalta volna van der Meer arcát, de épp nem volt a nyelve ügyében.

63.

Ne kötözzétek össze a lábamat!
Szaladni akarok fürgén, oda, ahová most megyek.
Ne kötözzétek össze a lábamat!

Látni akarom a hajót visszatérőben.
Érezni a visszatérés örömét,
hallani a harangok csöndjét.
Látni akarom a hajót visszatérőben.

Fogni akarom a kezét annak, akit szeretek.
Amikor elmegyek, és nem lesz mitől félnem.

Amikor nem lesz több kérnivaló,
se ima, amit elküldök a semmibe.
Fogni akarom a kezét annak, akit szeretek.

64.

Megint elhagytam a fülbevalóm. Kiharapta az a hülyegyerek.

65.

Az orrszarvú-lombikprogram tökéletesítésén dolgozó kutatóknak először sikerült mesterségesen megtermékenyített embriót beültetni egy nőstény orrszarvúba. Az ultrahangos vizsgálatok azt mutatják, hogy az embrió elkezdett nőni, de kisebb a vártnál, és még nem tudni, megtapad-e a méhfalon. Ez az első bizonyíték arra, hogy sikeres lehet az eljárás. Már csak két szélesszájú orrszarvú él a Földön, mindkettő nőstény, és nem lehetnek természetes utódjaik.

